

— едно по едно. Дай, невѣсто, кърпи!

Вуйна сложи два бѣли котли съ вода, даде ни кърпи и сама седна до насъ да мие яйца. Приказвахме, смѣхме се, избирахме кое яйце ще бѣде най-якото. Вуйна изплакна яйцата въ чиста вода и заедно съ баба почнаха да ги турятъ въ черния котелъ, дето етипцосаната вода вече кипѣше. Скоро тепсиитъ се напълниха съ бѣли оварени яйца.

Баба запали свѣщъ и се прекръсти три пѣти:

— Дай, Боже, до година живи и здрави пакъ да срѣщаме Великденъ съ червено яйце!

— Аминъ! — отговори вуйна, прекръсти се, пое отъ баба запалената свѣщъ и отиде, та я остави въ одаята предъ иконостаса.

— Сега, излизайте, деца, всички навънъ, че ще се боядисватъ яйцата!

— Нека погледаме, бабо, — замолихме ѝ се.

— Ако гледате, нѣма яйцата да бждатъ благословени отъ Бога.

Дѣдо се надигна.

— Хайде, всѣка работа не е за деца! — рече твърдо той, като излизаше навънъ. Следъ насъ вратата се затвори. Въ кѣщи останаха да боядисватъ

яйцата само баба и вуйна.

Дѣдо седна на припекъ на стълбището. Ние се повѣртѣхме на двора. Излѣзохме на пѣтя. Отидохме до кладенеца. Пролѣтното слънце бѣше се извишило надъ селото. Откѣмъ рѣката се носѣше свежъ миризъ на цѣфнали върби. Когато влѣзохме въ двора и видѣхме кѣшната врата отворена, юрнахме се съ викове кой по-напредъ да стигне. Около огнището въ тепсиитъ свѣтѣха вапцанитъ яйца по отдѣлно струпани червени, жълти, зелени и портокалени.

— Не пипайте, азъ ще ви дамъ! — рече баба.

Тя взе едно яйце отъ паницата — първото, което бѣше боядисала, и потри съ него лицето на Дика.

— Да си бѣлъ и червенъ като това яйце!

Съ сжщата благословия тя потри лицата на всички деца и подаде яйцето на вуйна да го турне на иконостаса. Като се прекръствахме и ѝ цѣлувахме рѣка, баба даде всѣкому по едно червено яйце.

— Да го пазите, та да срещнете съ него Христовия празникъ! Чувате ли? — нареждаше тя.

Излѣзохме на двора. Всички се радваха на бабиния пода-